

Spojování soutěžitelů v rámci ochrany české hospodářské soutěže

Předmětem této diplomové práce je vymezení předmětu spojování soutěžitelů, jež tvoří jednu z částí ochrany hospodářské soutěže, a vymezení způsobu kontroly takového spojování v českém právní řádu.

Bez fungování hospodářské soutěže si nelze představit fungování obchodu a vzhledem k tomu, že autoregulace obchodu se časem ukázala jako nedostačující, nezbylo než zavést právní úpravu upravující chování aktérů na trhu. Tyto normy daly vzniknout novému odvětví práva, tj. soutěžnímu právu.

Práce je rozdělena do devíti kapitol, přičemž první čtyři mají charakter spíše výkladových, protože v nich vysvětlují základní pojmy a termíny, jež používá ZOHS, jakož i Evropská Komise. Stěžejní problematiku této práce spatřuji v úpravě vymezení spojení jako takového, kdy bez znalosti různých forem spojení by nebylo možné operaci správně identifikovat a řádně ji notifikovat soutěžní autoritě. Dále se již věnuji postupu soutěžitelů a následně ÚOHS v rámci řízení. Za významnou považuji úpravu substantivního testu, na základě kterého probíhá posuzování soutěžitelů notifikovaného spojení. Práce končí vymezením způsobu posouzení spojení a typů rozhodnutí, jež může ÚOHS vydat.

Vzhledem k vysoké četnosti návrhů na povolení spojení (tvoří majoritu případů řešených ÚOHS) existuje velké množství rozhodnutí a soft-law, ve kterých může být obtížné se vyznat bez hlubší znalosti tématu. Proto jsem se snažila, a za cíl této práce jsem tedy stanovila, podat komplexní a přehledný výklad celého institutu s vložením odkazů právě na zmiňovanou judikaturu, která dokládá aplikaci příslušných ustanovení v praxi a ukazuje ji tak na reálných příkladech. Takový výklad by ovšem nebyl kompletní, omezila-li bych se pouze na tuzemskou právní úpravu a praxi, jelikož české soutěžní právo se dotvářelo do nynější podoby až po vstupu do Evropské Unie, a z velké míry z unijního práva vychází.

Klíčová slova: spojování soutěžitelů, ochrana hospodářské soutěže, soutěžitelé